

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2309/2017
28.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Душан Илић адвокат из ..., против туженог „ББ“ село ... чији је пуномоћник Решад Чанара адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1683/17 од 15.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1683/17 од 15.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 280/16 од 27.03.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... и поништено као незаконито решење туженог „ББ“ број ... од 26.12.2012. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад у складу са његовом стручном спремом у року од осам дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на послове ... у стручним службама, услед апсолутне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде парничних трошкова плати износ од 121.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1683/17 од 15.06.2017. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П1 280/16 од 27.03.2017. године у ставовима првом и трећем изреке.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане другостепене пресуде, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 3. став 1. и члана 362. ЗПП. Тужилац је поднетом тужбом тражио поништај решења туженог број ... од 26.12.2013. године. Изреком првостепене пресуде поништено је решење туженог број ... од 26.12.2012. године, али на тај начин није погрешно примењен члан 3. став 1. ЗПП, већ је учињена очигледна грешка у писању (што произилази из образложења пресуде, у којем је побијано решење туженог идентификовано правилним означавањем датума његовог доношења), која се може исправити у свако доба, на начин прописан чланом 362. ЗПП. Ови наводи истицани су и у жалби туженог, и били су правилно цењени од стране другостепеног суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по уговору о раду од 05.04.2013. године, на пословима ... у стручним службама. Тужиоцу је, решењем туженог број ... од 26.12.2013. године, отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом услед технолошких, економских и организационих промена, при чему није било могуће обезбедити посао који одговара његовој стручној спреми, нити су постојали послови који су му могли бити понуђени у нижем степену стручне спреме, а није постојала ни могућност за скраћено радно време или преквалификацију за обављање других послова. Претходно је, одлуком Надзорног одбора туженог од 23.09.2013. године, покренут поступак за утврђивање вишка запослених у периоду од 90 дана, по којој директор туженог може утврдити највише 19 запослених као технолошки вишак. Одлуком о изменама и допунама Правилника туженог о систематизацији радних места од 06.12.2013. године укинута је радно место тужиоца. Тужени није доставио доказ да је наведена Одлука објављена. Програм решавања вишка запослених тужени није доносио зато што запошљава 160 радника на неодређено време, а Одлуком од 23.09.2013. године утврђено је да ће доћи до престанка потребе за радом 19 запослених у року од 90 дана.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о тужбеном захтеву.

Одлука туженог о Измени и допуни Правилника о систематизацији радних места од 06.12.2013. године, којом је укинута радно место ... на које је тужилац био распоређен по уговору о раду од 05.04.2013. године, представља општи акт туженог који мора бити објављен пре ступања на снагу (члан 196. став 1. Устава Републике Србије). Тужени није доказао да је означена одлука објављена. Зато је,

правилном применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, утврђено да општи акт туженог - Одлука о измени и допуни Правилника о систематизацији радних места, није објављена и да због тога није ступила на правну снагу, што представља довољан разлог за незаконитост решења о отказу уговора о раду заснованог на том општем акту.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као уз изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић